

CELEBRAR I PREGAR EN TEMPS D'EPIDÈMIA

Subsidi a càrrec de la Comissió Nacional de Litúrgia (de la Conferència Episcopal Italiana)

TERCER DIUMENGE DE QUARESMA

Pregària en família

La situació que estem vivint no ens permet participar en la celebració de l'eucaristia del tercer diumenge de Quaresma. Suggestim per tant, un esquema per a una experiència de pregària viscuda en família i en comunió amb tota l'Església.

Cada família pot adaptar aquest esquema d'acord amb les seves possibilitats.

L'oració pot ser dirigida pel pare (M) o la mare (M).

(M) En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant.

(T) **Amén.**

(M) *Déu Pare, que és beneït per sempre,
us concedeixi estar en comunió els uns amb els altres
amb la força de l'Esperit, en Crist Jesús el nostre germà.*

(T) **Que Déu sigui beneït per sempre.**

(M) Jesús no té pressa: s'atura al pou de Jacob, en una hora improbable, després d'un camí poc probable. Allà ens hi espera, després de lluitar per venir a buscar-nos. Sí, és el pou de Jacob, aquell que sempre ha donat aigua per a la vida de tota la ciutat de Sicar. En el diàleg amb una dona, d'una vida tumultuosa, es revela com una font d'aigua viva capaç d'extingir tota set i tot desig del cor. I de donar la vida per sempre!

La samaritana descobreix que davant d'ell es pot estar amb el cor obert, perquè en ell no hi ha prejudicis, només set perquè tothom tingui set de veritat. I pot deixar el càntir per comunicar als seus conveïns l'alegria que ve d'aquesta trobada.

Fins i tot en aquest temps de prova, dirigim al Pare la nostra pregària humil i plena de fe, perquè ens faci reconèixer i gaudir de la presència de Jesús entre nosaltres.

Preguem junts amb el **Salm 42 (41)**

(C1) Com la cérvola es deleix
per les fonts d'aigua,
també es deleix per vós
la meva ànima, Déu meu.

(C2) Tot jo tinc set de Déu,
del Déu que m'és vida;
¿quan podré anar a veure
Déu cara a cara?

(C1) Les llàgrimes són el meu pa
de nit i de dia,
i a tota hora sento dir:
«On és el vostre Déu?»

(C2) Esplaió el meu cor apenat
recordant quan anava en processó
cap a la casa de Déu,
enmig d'un aplec festiu,
amb crits d'alegria i de lloança.

(C1) Per què aquesta tristor, ànima meva?
Per què aquest torbament?
Espera en Déu.
Jo el tornaré a lloar,
salvador meu i Déu meu.

(M) *Oh Déu, font de vida, Vós oferiu a la humanitat relegada per la set l'aigua viva de gràcia que brolla de la roca que és Crist, el Salvador: concediu-nos el do de l'Esperit, perquè sapiguem professar fortament la fe en vós, i anunciar amb alegria les meravelles del vostre amor.*

(T) **Amén**

LA VOSTRA PARAULA ÉS LLUM PER AL NOSTRE CAMÍ

De l'Evangeli segons Sant Joan (Jo 4, 5-15.19b-26.39a.40-42)

En aquell temps, Jesús arribà a una població samaritana que s'anomena Sicar, prop dels terrenys que Jacob havia donat al seu fill Josep. Allà hi ha el pou de Jacob. Era cap al migdia quan Jesús, cansat de caminar, s'estava assegut bonament a la vora del pou. Els deixebles havien anat al poble a comprar provisions. Arribà una dona samaritana, que venia a treure aigua. Jesús li diu:

«Dóna'm aigua.»

Li diu la samaritana: «Com? Vós, un jueu, em demaneu aigua a mi, que soc una dona samaritana?»

Cal saber que els jueus no es fan amb els samaritans.

Jesús li respongué:

«Si sabessis què vol donar-te Déu i qui és el qui et demana que li donis aigua, ets tu qui li hauries demanat aigua viva, i ell te l'hauria donada.»

Ella li diu:

«Senyor, aquest pou és fondo i no teniu res per treure aigua. D'on la traieu, l'aigua viva? Jacob, el nostre pare, ens va donar aquest pou i en bevia tant ell, com els seus fills, com el seu bestiar. Sou més gran vós que no pas ell?»

Jesús li respongué:

«Els qui beuen aigua d'aquesta tornen a tenir set, però el qui begui de la que jo li donaré, mai més no tindrà set; l'aigua que jo li donaré es convertirà en una font que brollarà sempre dintre d'ell per donar-li vida eterna.»

Li diu la dona:

«Senyor, doneu-me aigua d'aquesta: que no tingui mai més set ni hagi de tornar mai més aquí a treure aigua del pou. Senyor, veig que sou un profeta. Els nostres pares adoraren Déu en aquesta muntanya, però vosaltres, els jueus, dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem.»

Jesús li respongué:

«Creu-me, dona; s'acosta l'hora que el lloc on adoreu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres no sabeu qui adoreu; nosaltres sí que ho sabem, perquè la salvació ve dels jueus. Però s'acosta l'hora, més ben dit, és ara mateix, que els bons adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això els qui l'adoren han de fer-ho en esperit i en veritat.»

Li diu la dona:

«Sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell vingui, ens ho explicarà tot.»

Ell li respon:

«El Messies sóc jo, que parlo amb tu.»

...

Molts samaritans d'aquell poble van creure en ell per la paraula de la dona que assegurava: «M'ha dit tot el que he fet.»

Per això, quan els samaritans anaren a trobar-lo, li pregaven que es quedés amb ells. I s'hi va quedar dos dies.

Després de sentir-lo parlar a ell mateix, encara molts més van creure, i deien a la dona:

«Ara ja no creiem només pel que tu deies; nosaltres mateixos l'hem sentit, i sabem que aquest és de debò el Salvador del món.»

Paraula del Senyor.

(T) Glòria a vós, oh Crist.

Podem meditar el passatge evangèlic d'aquest diumenge amb el comentari que trobem a l'annex.

A VÓS ELEVEM LA NOSTRA PREGÀRIA

(M) Per tal de *continuar el nostre camí vers la Pasqua, sense perdre mai la confiança, invoquem el Señor, font d'aigua viva.*

(L) En temps de fragilitat, feblesa i sofriment.

(T) Doneu-nos l'aigua viva, Senyor!

L. Quan ens sentim cansats per la nostra set a prop del pou.

(T) Doneu-nos l'aigua viva, Senyor!

(L). Quan en la nostra pèrdua ens espereu amb tendresa.

(T) Doneu-nos l'aigua viva, Senyor!

(L) Quan ens parleu amb senyals que sedueixen el cor.

(T) Doneu-nos l'aigua viva, Senyor!

(L) Quan adorem el Pare en esperit i en veritat.

(T) Doneu-nos l'aigua viva, Senyor!

(L) Vós, font viva de la qual brolla la vida eterna.

(T) Doneu-nos l'aigua viva, Senyor!

(L) Vós, que ompliu l'Església amb l'aigua que regenera la vida.

(T) Doneu-nos l'aigua viva, Senyor!

(M) Preguem malgrat *la dificultat del moment present:*

**(T) Senyor Jesucrist, metge de les nostres vides,
que heu conegut, en el transcurs de la vostra existència,
dones i homes malalts en cos i esperit.**

Els heu guarit, els heu consolat,

i també els heu tornat sans,

i sempre els heu alliberat de la por, de l'angoixa

i de la manca d'esperança.

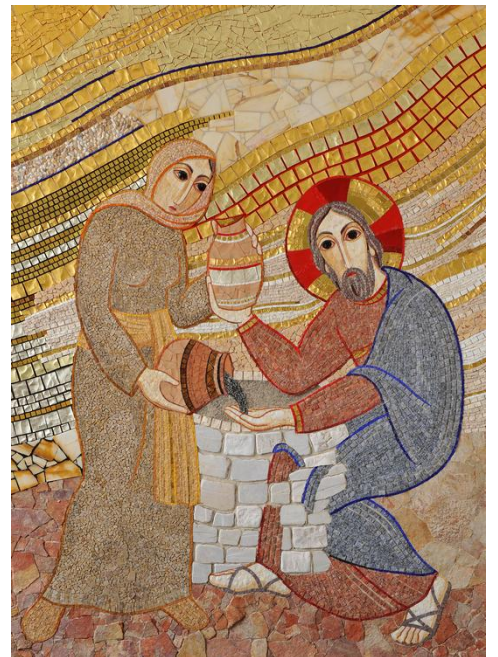
Vas demanar als vostres deixebles que tinguessin cura dels malalts,

per consolar els que pateixen,

per portar esperança

on hi ha abatiment.

Us demanem, Senyor:

**beneïu, ajudeu i inspireu
a tots nosaltres i als que estem al costat dels malalts.
Doneu-nos força, enfortiu la fe,
envisgoriu l'esperança, i augmenteu la caritat.
Així estarem en profunda comunió amb els que pateixen
i en comunió d'amor amb vós, Senyor,
metge de les nostres vides.**

(M) La paraula de Jesús a la samaritana ens consola i ens educa. La nostra casa, com tot lloc, és el lloc on Déu s'atansa i demana que ens convertim en dones i homes que el busquen en esperit i veritat. Déu ens parla com a amics i ens dóna l'Esperit en el qual diem:

(T) Pare nostre que esteu en el cel...

(M) Els rius d'aigua viva brollaran del cor del vostre Fill Jesús.

Escolteu piadós, el clam d'aquest poble:

no jutgeu la nostra lentitud i fatiga,

sinó mireu la set dels nostres cors

i obriu el tresor de la vostra gràcia que santifica els cors dels creients.

(T) Amén.

INVOQUEM LA BENEDICCIÓ DEL PARE

(M) Concediu la vostra benedicció a la nostra família, oh Pare,

Perquè siguem feliços en l'esperança,

forts en la tribulació,

constants en l'oració,

atents a les necessitats dels germans

i diligents en el camí de la conversió

que estem recurrent en aquesta Quaresma.

Cadascú fa damunt seu el senyal de la creu, mentrestant el pare (o la mare) continu dient:

(M). En el nom del Pare, i de Fill i de l'Esperit Sant.

(T) Amén.

Es pot concloure amb l'antífona mariana "Sota el vostre mantell"

(T) Sota el vostre mantell

ens emparem Santa Mare de Déu;

escolteu les nostres pregàries

en tota necessitat

i aparteu-nos sempre dels perills,

Verge, gloriosa i beneïda.

Per meditar

En aquest tercer diumenge de Quaresma som convidats a donar vida a l'única i veritable font, el Déu de Jesucrist. A la primera lectura, presa del llibre de l'Èxode, el poble protesta contra Moisès posant a prova a el Senyor. Israel ha travessat ja el Mar Roig, ha vist ja com les aigües amargues esdevenen dolces, ha experimentat ja la providència en menjar el mannà i les guatlles. Ara no té aigua i veu la mort davant seu. En aquesta situació, sorgeix un tipus de desesperació manifestada en la protesta contra Moisès, com l'esclat del ressentiment que el poble experimenta envers Déu. Encara segueix sent un desconegut, un desconegut a cada nova experiència de la vida. És per això que aquest lloc és anomenat Massà (judici) i Meribà (disputa). Aquests noms estan inspirats en allò que Moisès diu a Ex 17,2: "Per què et rebel·les contra mi? Per què proves a el Senyor?" Curiosament, en hebreu hi ha dues paraules que, tot i tenir diferents arrels, s'escriuen i es pronuncien exactament de la mateixa manera: "massa". L'una significa "prova / intent" i l'altra "desesperació". A les nostres vides, sovint passa que la manca de fe en Déu genera desesperació, en nosaltres i en qui està al nostre voltant. Aquesta incapacitat per a l'esperança, sovint es manifesta en una mena de disgust amb aquells que ens guien. Aquí és on sorgeix l'irresistible desig de murmurar contra l'autoritat, tant quan aquest darrer és fidel a Déu, i més encara en el cas que no ho sigui. Però el punt central del qual depèn la nostra història és on busquem i dissenyem la vida.

Jesús, a l'Evangeli, creua totes les línies de prejudicis i es presenta a la Samaritana per demanar-li de beure. Sembla que ell mateix necessita aprofitar la vida, com quan a la creu dirà "Tinc set" (Jo 19, 28). En realitat, Jesús, camí, veritat i vida, vol associar la nostra set de Déu i de vida fent-se trobadís. Segons la seva paraula, nosaltres també, en la mesura que desitgem estar al seu costat, ens convertim en una font per a tots aquells que busquen el veritable camí que condueix a la salvació. En aquest singular viatge de la Quaresma, marcat per la prova severa de l'amenaça de propagació de l'epidèmia, deixem que el desert ens faci sentir la set més profunda, i que només la trobada amb Déu pot associar, de manera que, com llegim a la segona lectura, tota la nostra esperança no es veurà defraudada, ans al contrari, si l'amor de Déu vessat per l'Esperit roman en el nostre cor i nosaltres també ens convertim en una font d'aigua que brollarà fins a la vida eterna.

